

som Bankkommissionen har foreslaaet, kunde det ogsaa meget let lade sig gøre. Jeg kan aldeles ikke give det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) Medhold i den Betragtning, at det af lovgive paa dette Omraade skulde være et Udtryk for Folketingets Sympati for Banker i Modsætning til Sparekasser. Jeg tror tværtimod, man snarere kunde sige ganske det modsatte.

Jeg vil anbefale dette Lovforslag til meget velvillig Behandling og til Fremme, hvis Tiden er til det. Hvis Rigsdagen bliver saa længe samlet, at der er Mulighed for at faa dette Lovforslag gennemført i denne Samling, tror jeg, det vilde være et meget væsentligt Gode.

Schovelin: Naar den ærede Ordfører synes at være bange for, at man ved at behandle, respektive vedtage, dette Lovforslag skulde fra Folketingets Side vise for stor Sympati overfor Bankvæsenet og Bankverdenen, maa jeg dog sige, at herimod taler afgørende den Interesse, som dette Ting i Dag synes at vise denne Sag. Thi medens den højtærede Ordfører talte, talte jeg Medlemmerne, Tilskuere og Tilhørere, og vi var stolt 15, der manglede henimod 100. Saa jeg kan ikke tro, at Folketingets Interesse er saa stor for denne Sag, at man kan frygte, den skal give sig særlig voldsomt Udslag.

Overfor den højtærede Ordfører har jeg egentlig kun en enkelt Bemærkning af mere almindelig Art. Det ærede Medlem sagde, at naar man delte Samfundet i tvende Dele, de, der havde Midlerne tilovers og kunde laane andre, og Laansøgerne, burde man dog tage væsentligst Hensyn til Laansøgerne. Men dette er netop et Udslag af en Betragtningssaaade, som har været skæbningsvanger for Danmark. Vi bør i allerhøjeste Grad komme ind paa at begunstige Sparekassevirksomheden og ikke Laantagerne, og det forekommer mig ogsaa maa være et afgørende Moment for Bedømmelsen af Sparekasserne. Naar jeg nu siger Sparekasser, ihvortil vi her taler om Forslag til Lov om Banker, er det, fordi det gaar i hele denne Sammenhæng, saaledes som en fransk Nationaløkonom i sin Tid har sagt, det næsten altid gaar, naar man behandler økonomiske Emner, at det, som man ser, kommer det ikke an paa, men det, som har Interesse, og som man i Virkeligheden skulde beskæftige sig med, ser man ikke. Det, som man ikke ser, ikke umiddelbart kan læse ud af dette Lovforslag om Bankvæsenet, er dets Oprindelse, historiske Forbindelse med Spare-

væsenet. Hele Behandlingen i det andet Ting drejede sig væsentlig om det saakaldte Renteraad, som den ærede foregaaende Taler er kommet ind paa. Da jeg nu hører, der kan være Tale om, at Spøgelset, til Trods for at jeg troede, det havde faaet en Pæl gennem Livet, skal kunne dukke op igen, vil jeg for mit Vedkommende sige, at af alle umulige Opgaver, man kan give Menneskene, turde den for en lille Stat at fiksere Renten være den allerumuligste. Der er sikkert intet af de Forslag, der er fremkommet her i Landet i den sidste Menneskealder, tør jeg nok sige, der i saa høj Grad har vist den Mangel paa nationaløkonomisk Dannelse, som hersker i Befolkningen, som det, at man overhovedet har kunnet tænke denne Tanke. Desto værre har vi fra dansk Side en saa ængstende ringe Indflydelse paa Rentefodens Højde og er i den Grad draget ind som et lillebitte Led i den store europæiske Kæde eller Verdenskæde, at vi nok skal komme til i saa Henseende at følge Trop. Naar vi en enkelt Gang forsøger at gaa ad en anden Vej, kommer vi ogsaa til at bøde derfor. Netop, hvad der er sket i den allersidste Tid, viser dette paa en overordentlig frappant Maade. Med en Diskontosats i Berlin paa 6 pCt. og i London paa 5 pCt. har man her i Landet søgt at opretholde en Nationalbanks-Diskonto paa 5½ pCt., men Følgen har ogsaa været, at vi i de tre første Maaneder af indeværende Aar har haft Valutakurser, som har været fuldkommen ængstende, og som stadig har vist, at vi stod tæt op til Guldudførselspunktet. Jeg behøver neppe nærmere at udvikle, hvilken Fare for vort hele Pengevæsen der vilde opstaa, hvis man fra Udlandets Side vilde benytte disse Valutakurser til at fremtvinge Guldudførsel fra Danmark. Naar derfor det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds, det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) mente, at Diskontoen her i Landet har været for høj, maa jeg bestemt og afgørende benytte Lejligheden til at hævde, at den tværtimod sikkert har været for lav i de sidste 3—4 Maaneder. Man gør ikke Landet en større Tjeneste end ved at holde Diskontoen saa høj, at de udenlandske Penge søger hertil under saa pengevanskelige Forhold, som vi har levet under i den sidste Tid. For øvrigt kan man her i Landet forsøge paa at sætte Renten lavt eller højt, ganske som det behager, saa skal Udlandet nok regulere dette Forhold paa en for os ugunstig Maade. Søger man at sætte den for højt, søger Forretningsverdenen til Udlandet og tager